

RAO
Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și celealte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca S.p.A. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.

Toate drepturile rezervate.

©2013 Atlantyca S.p.A., Italy

© Epsilon Alfa, 2017 pentru versiunea în limba română
După o idee originală Mario Pasqualotto în colaborare cu Luca Blengino

Ilustrații: Stefano Turconi
Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.
Titlu original: *Caccia al tesoro a New York*

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano –
Italia – foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.
Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

Traducere din limba italiană
Mirela Cucoș prin LINGUA CONNEXION

2020
ISBN 978-606-006-382-7

Sir Steve Stevenson

PE URMELE COMORII LA NEW YORK

Ilustrații de
Stefano Turconi

ce cădea din ce în ce mai abundant. Bancheta era moale, înăuntru era cald și bine, iar Watson începuse să toarcă.

Dintr-o dată, fata se simți tare obosită. Se gândea că în câteva ore aveau să fi înapoi la Londra și că urma să își îmbrățișeze din nou părintii, pe care nu îi mai văzuse de mult timp. Adormi cu zâmbetul pe buze.

CUPRINS

Prolog - Începutul investigației / 11

1. Felicitări de Crăciun / 21
2. Păianjenul din Manhattan / 33
3. Trofeul Holmes / 47
4. Pe locuri, fiți gata, start! / 59
5. Intrigă în Central Park / 73
6. Prizonierul / 87
7. Saltul în gol / 101
8. Lovitura secolului / 117

Epilog - Misiune îndeplinită / 129

precum cioburile din sticlă și firimiturile de turtă dulce de la picioarele lui.

- În acest an, continuă UM60, ați fost ales pentru a reprezenta agenția noastră în această faimoasă competiție între detectivi. Sper că sunteți capabil să vă asumați o astfel de responsabilitate.

- O, bineînțeles...

- Dacă renumele nostru va fi pătat de comportamentul dumneavoastră, consecințele vă vor pune într-o lumină proastă. Știți asta, nu-i aşa?

Larry își aranjă părul cu un gest nervos.

- Cum să nu! Știu foarte bine, domnule!

- Perfect! Drum bun! Vorbim când ajungeți.

Zâmbetul de pe fața lui UM60 dispărut. Larry strecuă dispozitivul EyeNet în buzunar și ridică ușor ochii spre tavan. Renii cu nas luminos zâmbeau. Parcă se amuzau pe seama lui.

1. FELICITĂRI DE CRĂCIUN

Puțin izolată de traficul aglomerat din centrul Londrei, situată pe malul sudic al Tamisei, chiar în mijlocul unui parc imens, se află o vilă veche în stil victorian, cu un acoperiș din țiglă albastră.

Era Mistery House.

Cu ocazia Crăciunului, atât clădirea, cât și grădina fuseseră decorate conform tradiției. Ramurile uscate ale copacilor au fost înfășurate cu metri întregi de bandă aurie, iar pe ușa masivă de la intrare era atârnată o coroană de vâsc pe care era așezat un număr misterios:

2.21.15.14 14.1.20.1.12.5

Autorul ciudatului mesaj era Agatha Mistery, locatară de 12 ani a vechiului conac. Codul era destul de simplu: trebuia doar să înlocuiești fiecare număr cu litera corespunzătoare din alfabetul englez și obțineai textul: *Crăciun Fericit*.

Agatha făcuse o adevărată pasiune pentru ghicitori și cazuri de elucidat. Avea o extraordinară memorie vizuală și un fler de detectiv. Fără acelea nu ar fi devenit una dintre cele mai cunoscute scriitoare de romane polițiste.

Pe la ora prânzului, fata se afla în salonul de la parter. Pick-upul difuza în surdină notele melodiei *White Christmas*. Camera fusese decorată somptuos cu ghirlande roșii și aurii. Watson, un motan siberian cu păr alb și lung, moțăia tolănit lângă șemineu. Miroslul lemnului ars și cel de brad se amestecau cu aroma infuziei din ceainicul de pe masă. Era bine cunoscută atmosferă caldă de Crăciun.

Fidelul domn Kent, omul bun la toate din Mistery House, decora bradul. Agatha se opri ca să-l privească. Mâinile enorme ale fostului pugilist scoteau din cutii globurile fragile de sticlă pe care apoi le aranja, unul câte unul, cu o delicatețe surprinzătoare.

- Totul este în regulă, domnișoară Mistery? o întrebă el, observând că ea îl privea.

- Sigur! răspunse fata zâmbind. Am luat o mică pauză.

- Excelentă idee! Ați dori să luați o gustare?

- Deocamdată, ceaiul este suficient, răspunse fetița.

Își turnă o ceașcă și se întoarse la lucru. În dreapta ei se aflau o mulțime de felicitări colorate. În față avea o cutie de pantofi, iar în stânga, un teanc de biletele cu urări.

Agatha răspundeau urărilor primite de la rudele ei.

Familia Mistery era foarte numeroasă, iar membrii săi, toți suficient de excentrici, erau împrăștiați în toate colțurile lumii. Era aproape imposibil să

le construiașcă întreg arborele genealogic. Pe harta imensă care se afla chiar acolo, în cameră, Agatha avea obiceiul să agațe fotografile și informațiile pe care le afla despre familia Mistery.

Apucă la întâmplare o felicitare din teanc. Era o fotografie a piramidelor din Giza.

- Asta e din Egipt, zise ea. De la mătușa Melania.

Agatha luă o mică foaie albă de hârtie din teancul din dreapta sa și scrise un răspuns. Copie adresa, lipi timbrul pe plic și îl puse în cutia de pantofi, în care se aflau deja mesajele pregătite pentru expediere.

- Iar asta e din Rio de Janeiro, își spuse, luând următorul bilet. Nu știam că am o rudă în Brazilia. Un anume Walter Mistery... interesant!

Agatha își notă numele în carnetel. O să facă mai târziu o verificare pe cont propriu și o să reactualizeze lista.

- E o adevărată bătaie de cap să răspunzi la toate acele mesaje, comentă majordomul în timp ce agăța în brad un con din cristal.

- Mie mi se pare distractiv, spuse ea. E frumos să păstrezi relațiile cu familia, nu-i aşa?

Spre deosebire de verișorul ei, Larry, Agatha iubea Crăciunul. Adora parfumul, culorile și atmosfera acestor zile atât de speciale. Însă mai era un motiv pentru care sărbătorile îi aduceau bună dispoziție: în acea perioadă, părinții săi se întorceau acasă. Călători neobosiți în jurul lumii, cei doi Mistery, plecați mereu de acasă în deplasările ce aveau ca scop studiul naturii, nu ar fi renunțat pentru nimic în lume să petreacă Crăciunul cu fiica lor mult iubită, Agatha.

În acea dimineață, Agatha primise un telefon de peste ocean, de pe geroasa insulă Atlasov, aflată în regiunea Sahalin, situată între Rusia și Japonia. Părinții ei făceau acolo cercetări geologice la vulcanul de pe insulița aceea aproape nelocuită. Tatăl său îi povese-

tise că fusese destul de bine, chiar dacă erau minus 30 de grade și ningea de două săptămâni. Îi spuseseră că nu mai aveau ce face acolo și că se pregăteau să se întoarcă acasă: urmău să aterizeze la Londra în seara de Ajun și aveau să rămână în Mistery House până pe 6 ianuarie.

- Casa trebuie să fie perfect decorată pentru întoarcerea domnilor, zise domnul Kent ca și cum i-ar fi ghicit gândurile.

Desfăcuse o scară și încerca să așeze vârful bradului: o stea prețioasă din sticlă suflată, despre care legenda spunea că ar fi decorat bradul lui Napoleon Bonaparte.

În acel moment, ușa se deschise brusc.

- Verișoară, am nevoie de ajutorul tău! strigă Larry intrând în salon. Trebuie neapărat să plecăm la New York.

Băiatul era atât de preocupat, încât uitase să închidă ușa în care își lăsase cheile de la casă. O rafală de aer rece aproape că stinse focul din semineu. Watson se

ridică speriat și țâșni printre picioarele musafirului care, încercând să-l evite, se împiedică de marginea covorului.

- Watsoooon! țipă Larry.

Înainte să cadă întins pe podea, băiatul se lovi de scara pe care era cocoțat domnul Kent, făcând-o să se clatine. Fostul boxer își pierdu echilibrul și steaua lui Napoleon îi alunecă din mână ca o bucată de săpun. Mica decorațiune se învârti în aer... și căzu fix în mâinile Agathei, care fu destul de rapidă ca să o prindă din zbor.

- Excelentă reacție, dacă-mi permiteți! o lăudă domnul Kent.

- Bine ai venit, Larry! spuse fata în timp ce așeza cu atenție steaua pe masă. De ce nu te liniștești ca să ne explici despre ce este vorba de data asta?

- O... misiune foarte specială, o lămuri el. Trebuie să mergeți cu mine la Congresul Internațional al Investigatorilor care are loc în fiecare an la Marele

Măr¹, chiar în această perioadă. Agatha, ai auzit vreodată vorbindu-se despre asta?

Fata încuviașă. Memoria ei fantastică funcționa ca o arhivă și nu-i trebui decât puțină concentrare ca să deschidă cutiuța cu informațiile de care avea nevoie în acel moment.

- Este o întâlnire renumită, continuă ea, la care sunt invitați reprezentanții celor mai mari firme de investigații din lume, pentru a participa timp de trei zile la întâlniri și conferințe... Cu această ocazie, se discută despre lupta internațională împotriva infracționalității. Am dreptate?

- Da. Și ia ghiciți cine a fost ales să reprezinte Eye International? întrebă Larry cu un surâs nervos. Ideea e că voi avea nevoie de ajutorul vostru. Ce ziceti, veniți cu mine?

¹ Denumire folosită ca supranume pentru New York de către jurnalistul sportiv John J. Fitzgerald. (n.tr.)